

رسول پویان

عید روزه (که با آداب تکاملی جشن و سرور مدنیت تاریخی ما دمساز شده)، بر همگان مبارک باد؛ امید است که ماهیت زنده دلی، طبع خوش، شادابی و طرب که با صلح و صفا و امنیت و اطمینان همراه است، بر وبای رعب و وحشت، ناامنی و بی ثباتی در کشور و دسیسه های ترویسیم داخلی و منطقوی پیروز شود.

جشن و سرور

جشن و سرور و عید وطن جاودان بود
ازجان و دل مبارک پیر و جوان بود
کم کم هلال نازک دل بدر می شود
خورشید روز و ماه شب آسمان بود
هردم ز روی سنبل و سوری و نسترن
عطر نسیم شوق و محبت وزان بود
ما اهل بزم باده و شعر و نجابتیم
این ارث ما ز عنعنۀ باستان بود
زاهد بگور و محتسب از حال رفته است
امروز جشن و هلهله زندگان بود
باده بزن به کوری چشمان محتسب
جام بهشت میکند عنبر فشان بود
حلوا و نقل و کلچه بود زیب سفره ها
آجیل و چای و میوه تر همچنان بود
لطف و صفا و لذت دیدار و اختلاط
بهر شفای خسته دلان ارمغان بود
یکسو بساط میله و عیش و طرب تنک
سوی دیگر شرارت آتشفشان بود

دیگر ز بیم وحشت طالب مگو سخن
با مردمی که حامی امن و امان بود
گرچه ز طرح صلح و صفا قصه میکند
مکر و ریا و چال و فرییش عیان بود
ظالم اگر حمایت ظالم کند چه باک
این جا حدیث آسمان و ریسمان بود
در سینه های مردم ما می تپد قلوب
تا از صفا و عشق و محبت نشان بود
آخر بگو ز همت نیکان روزگار
با لهجه بی که لایق آزادگان بود
اسرار عشق و رازدرون فاش می کنم
تاکی فروغ حق و حقیقت نهان بود
بر شاخسار میهن ما بهر مرغکان
یارب همیشه امن و امان آشیان بود

رسول پویان